

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

figilla gratiæ, Rom. 4. v. 11. O felices oviculas, quæ talem Pastorem habent, & ejus vocem audiunt. O infelices verò & maledictos, qui ipsum contemnunt! Contemnunt enim consilium Dei adversus semetipsos, Luc. 7. v. 30.

5. *Inculcata præcessio.* Nam quando emisit oves, inquit Christus, præcedit illas, & oves sequuntur. Quibus verbis notatur boni Pastoris officium, quo requiritur, ut commissis sibi oviculis bono exemplo præluceat

1. *In doctrina,* & firmiter teneat eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, Tit. 1. v. 9. Qui enim aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Jesu Christi, & ei quæ est secundum pietatem doctrinæ, superbus est, nihil sciens, &c. 1. Tim. 6. v. 3. 4.

2. *In vita,* ut quantum possibile est in hac infirmitate, inculpatè vivat, & nemini scandalum det, sed in omnibus se exhibeat tanquam ministrum Dei in multa patientia, 2. Cor. 6. v. 3. ut is, qui ex adverso est, vereatur, & nihil inveniatur, quod de ipso malum dicere possit, Tit. 2. v. 8.

Turpe enim est Doctori cum culpa redarguit ipsum, Rom. 2. v. 23.

De Secundo.

Vidimus Ovile mysticum cum suis Pastoribus, videbimus etiam *Spirituales oviculas*, quæ ad hoc ovile pertinent, tanquam membra genuina, & suis etiam notis ab his qui foris sunt, discernuntur, prout contextus Evangelii nostri luculenter ostendit, ubi oves Christi sunt

1. *Per ostium ingredientes.* Tale ostium est Christus, ut supra audivimus, per quod ingredimur per Baptismum, qui pro-

pterea porta prima gratiæ, item, primus Sanctorum introitus ab Augustino dicitur. Typum habemus Exod. 20. v. 18. seqq. ubi Moses jubetur ponere labrum æneum inter tabernaculum testimonii & altare, ut lavent in eo pedes & manus suas Aaron & filii ejus, quando ingressuri erant tabernaculum testimonii: Ita lavari nos oportet in baptismo, & ita ingredi in Ecclesiam. Nisi enim quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu, non potest introire in regnum cælorum, Joh. 3. v. 5.

Christus est ostium humile, Matth. 11. v. 29. & qui vult ingredi per hoc ostium, humiliare & inclinare se debet, ne caput impingat. Resistit enim superbis, & humilibus dat gratiam, 1. Pet. 6. v. 5.

Hoc ostium nemini clausum est, sed omnibus patet hominibus, ut introire possint, si quis per me intrabit, inquit ipse, servabitur. Ante januam templi Hierosolymitani duæ columnæ positæ erant, cum hæc inscriptio: Omnis alienigena accedens ad habitaculum Domini, morte morietur, ut Josephus testatur. Sed hoc ostium patet omnibus, 1. Tim. 2. v. 4. Act. 10. v. 43. 1. Joh. 2. v. 1. Ergò confidenter accede. Qui enim ad me venit, inquit Salvator, hunc ego non ejiciam, Joh. 6. v. 37.

2. *Vocem pastoris audientes.* Vox Pastoris sonat in Ecclesia, hanc veræ oviculæ audire debent:

1. *Libenter,* instar Davidis, Pl. 42. v. 5. 122. v. 1. qui enim delectatur in lege Domini, tanquam lignum est plantatum secus decursus aquarum, inquit David, Psalm. 1. vers. 2. 5.

2. *Diligenter,* non dormiendum interea instar Eutychi, Act. 20. v. 9. aut confabulandum, aut aliud cogitandum, sed quisquis vera Christi ovicula esse & manere desiderat,

siderat, diligenter attendat oportet, sicut Cornelius & domestici ejus, Act. 10. v. 33. qui enim ex Deo est, verbum Dei audit, Joh. 8. v. 47.

3. *Reverenter.* Cum Patriarcha Jacob in somno videbat scalam, cujus summitas in cælum usque pertingebat, exclamabat evigilans: ô quàm metuendus est locus iste? non est hic aliud nisi domus Dei & porta cæli, Gen. 28. v. 17. Locus iste est Ecclesia, ubi scala cæli elevata & tota S. Trinitas cum omnibus Angelis & Archangelis præsens est. Proinde opus est reverentia, quâ Pastores nostros tanquam legatos Dei prosequi & verbum ipsorum, ut verbum Dei suscipere debemus. Qui enim vos audit, inquit Christus, me audit, qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum qui misit me, Luc. 10. v. 16.

4. *Prudenter.* Sicut oves naturales vocem pastoris sui à voce aliorum discernunt: Ita prudentia opus est piis auditoribus, ne credant unicuique Spiritui, sed probent illos, num ex Deo sint, quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum, 1. Joh. 4. vers. 1.

3. *Ductum ipsius sequentes.* Quid juvat audire, si non sequaris etiam, & quod audivisti, in usum transferas? Certè aggravas tibi hoc ipso iudicium, & verbum quod audis, & non facis, iudicabit te in novissimo die, Joh. 12. v. 48. Factores igitur estote verbi, & non auditores tantum, ne vosmet ipsos decipiatis, si quis enim auditor est verbi, & non factor, comparabitur viro contemplanti vultum suum in speculo, & postquam abiit statim oblitus est, qualis fuerit, Jac. 1. v. 22. 23.

4. *Peregrinum fugientes.* Sunt autem peregrini, ut hîc à Christo describuntur

1. *Qui non per ostium introeunt, sed aliunde ascendunt.* Tales sunt omnes hæretici, qui auditores suos à Christo ad traditiones humanas, vel etiam ad sanctos demortuos abducunt, quibus Deus frustra colitur, Matth. 15. v. 9.

2. *Qui ante Christum veniunt.* Omnes qui ante me venerunt, inquit Christus, fures sunt & latrones. Hoc nomine Christus intelligit non Mosen & Prophetas, qui de ipso vaticinati sunt, 1. Pet. 1. v. 10. sed primò eos, qui pro Messia se gerebant, ut Theudas & alii, Act. 5. v. 36. & deinde omnes pseudodoctores, qui Christum prævertunt, & sine eo salutem æternam consequi volunt in propriis meritis, ut Pharisei, Sadducei & Scribæ tempore Christi, hos intelligit Christus, & non pastores, sed fures & latrones esse constanter asserit. Sicut enim fures non solent interdiu per consueta ostia ædes alicujus apertè ingredi, sed per clandestinos ingressus sese furtim insinuant, eo consilio ut perdant, occidant & rapiant: Ita falsos Doctores Christus fures appellat, quia omisso usitato eoque unico ingressu in cælum alias rationes monstrant, & per adulterina ostia vitam æternam ingrediendi ostendunt, atque hoc ipso hominibus furantur id quod pretiosissimum est, nempe vitam æternam. Latrones verò nuncupat, quia animas hominum occidunt, & in speluncam latrocinii, id est, in barathrum æternæ damnationis præcipitant. Quis igitur tales pastores non fugiat? O cavete vos mei, cavete à falsis prophetis, qui veniunt in vestitu ovium, intus autem sunt lupi rapaces, Mat. 7. v. 15. Agnoscite verò ex hac concione Christi, quàm immensum beneficium sit, si Deus populo alicui fideles verbi præcones largiatur, & orate Dominum messis, ut ipse fideles

fideles operarios posthac semper in messem suam extrudat, & à luporum vehementia gregem suum tueatur, Matth. 9. v. 38.

5. *Ostiarium reuerentes.* Ostiarius est Sp. S. ut supra diximus. Hunc omnes veri Christiani sibi exorent cum Davide Ps. 51. v. 10. 12. ut cor aperiat, quando verbum Dei in templo audiunt, & deinde etiam occludat, ne thesaurus verbi divini à Diabolo auferatur, Matt. 13. v. 19. abq; hoc ostiario mortui sumus in peccatis, Eph. 2. v. 5.

De Tertio.

Restat ut consideremus etiam *beneficia divina, quæ talibus à Christo oviculis parata sunt.* Si quis enim per me introierit, inquit Christus, servabitur, & ingredietur, & pascua inveniet. Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.

Tria his verbis beneficia Christus enumerat, quæ genuinas ipsius oviculas sequuntur:

1. *Beatitudo temporalis.* Nam ingredientur, inquit Christus, & egredientur, quibus verbis benedictionem divinam promittit omnibus, qui opera vocationis secundum normam verbi sui perficiunt, sicut Petrus, cum in verbo Christi laxaret rete suum, copiosam piscium multitudinem conclusit, Luc. 5. v. 6. ita Moses hac phrasi utitur, Deut. 28. v. 6.

2. *Beatitudo spiritualis.* Nam pascua invenient, inquit Christus, nimirum pascua

gratiæ, pascua ille bona & pingua montium Israel, Ezech. 34. v. 14. in quibus exhibetur nobis cibus immortalitatis, panis vitæ, quo animam nostram variis peccatorum angustiiis exagitatam reficere possumus, Joh. 6. v. 50.

3. *Beatitudo æternalis.* Qui per me introverit, salvus erit. Ego enim veni, inquit Christus, ut vitam habeant, & abundantius habeant. In Christo habemus remissionem peccatorum, quæ instar nubis & nebulae delevit, Es. 44. vers. 22. Lex non potest nos condemnare, Christus enim est finis legis ad salutem omni credenti, Rom. 10. v. 4. non sumus jam sub lege, sed sub gratia, Rom. 6. vers. 14. Diabolus non potest nobis nocere, quia pro nobis est Christus, qui opera Diaboli destruxit, 1. Joh. 3. v. 8. Mors non potest nos abolere, sed januam vitæ aperit, Johan. 5. v. 24. Infernus non potest nos absorbere, nihil enim condemnationis in his qui in Christo Iesu sunt, Rom. 8. v. 1. In summa, pacem habes cum Deo, fide iustificatus per Jesum Christum, Rom. 5. v. 1. quis igitur separabit te à charitate Dei? Rom. 8. v. 35. vitam habebis, hoc certò tibi persuadere, & plenam abundantiam in sempiterna secula. Nam oves mee, inquit Christus, vocem meam audiunt, & ego do eis vitam æternam. Nemo rapiet eas de manu mea, &c. Joh. 10. v. 27. 28. Hanc beatitudinem concedat nobis SS. Trinitas,
Amen.

In Festo Trinitatis

Evangelium Johan. 3. vers. 1. 15.

Ezechieli Propheta apparuit olim vir in visione quadam, & ostendit ipsi aquas,

quæ subter limen templi ingrediebantur. Primò metiebatur funiculo, quem in manu
Z
habe-